

Úvodem

Hody, hody, doprovody, dejte vejce malovaný,
nedáte-li malovaný, dejte aspoň bílý,
slepička vám snese jiný!

Umíte vlastně vůbec tuhle velikonoční koledu celou? A odkud znáte zástupce domácí drůbeže a toho správného, dlouhouchého zajíce, jehož silueta k jarním svátkům neodmyslitelně patří? Z vaší domovské vesnice, kde se každoročně slaví a kam se vrátíte, z malého selského dvorku v Národním zemědělském muzeu, nebo jen z humorné duhové kresby na „komiksově“ laděné velikonoční pohlednici s nápisem *Veselé Velikonoce*?

Především v posledních desítkách let, pod prudkým vlivem technologie, která se propsala do životů nás všech, se u nás poněkud umenšila přitažlivost křesťanských Velikonoce. Tradiční zvyky se snaží nahrazovat videa sociálních sítí a osobní kontakt veselé SMS zprávy... Velikonoce jsou jen jedny, ale v každé zemi se během staletí odlišně tvarovaly a proměňoval se také rámec obyčejů a zvyků. Tradice se mohou různě upravovat, aby byly

i dnes živé a sloužily i k zamyšlení, zábavě i potěšení. Nemá cenu porovnávat a „vážit“ popularitu poetických zimních Vánoc a jarních Velikonoc – oba svátky reflektují všechny barvy lidské duše – od smutku, křesťanského rozjímání, až po radování a bujaré veselí. Dva největší svátky v kruhu roku pojí i to, že je poponášíme dál, se svou životní zkušeností už od dětství, a předáváme je další generaci. Jednou ze skvělých možností je u nich umění zastavit se a slavit se svým blízkým okolím. Připravit sváteční dny a naplno je prožít, umět si vychutnat dynamiku každého okamžiku. Připomenout si magické poselství křesťanství.

V České republice je znovu Velký pátek – od roku 2016 – stejně jako v desítkách státech světa státním svátkem... Ovšem náboženský, regulami daný obsah svátků u části populace vystřídala náplň spojená spíše s odpočinkem, pobytem v přírodě – radováním se z prvních jarních dní, které se výrazně prodlužují. Statistiky uvádějí, že i když v církevním liturgickém roce zůstávají Velikonoc svátky největšími, svou přítomností na bohoslužbách si je takto připomíná pouze část obyvatel.

Vysoké procento domácností v Česku stále některý z velikonočních zvyků udržuje, třebaže zároveň vnímáme, že původní, bohatá náruč jarních tradic z běžného života mizí nebo se mění. V některých regionech, především na jižní a střední Moravě, některé

zvyky opět ožívají, i když nově se už koledovat chodí nejen pěšky, ale také autem. Velikonoc zůstávají živým odkazem dávných dob, byť jejich autentické prožívání není, a ani nemůže být takové jako v minulosti. Alespoň se zaposlouchat do hlaholu zvonů, zastavit se u veselé pomlázky ve vedlejší ulici, nabarvit alespoň jen v cibuli nějaké vajíčko. Zkusit upéct beránka, stylově ozdobit a dekorovat byt, koupit si maličkost na sebe. I tím slavíme, předáváme cosi dál.

Kniha *Veselé Velikonoc* si neklade za cíl přinést kompletní obraz významu Velikonoc. Pásmo, sled definicí a informací, se zastavuje u kapitol z historie Velikonoc i tradiční liturgie, abychom se lépe orientovali ve sledu dní tohoto pohyblivého svátku. Symboliku a názvosloví Velikonoc zachycujeme krok po kroku, pěkně podle abecedy, nevynecháme ani pověry a pranostiky. Nechybí ani příprava jednoduchých i slavnostních pokrmů.

Výsledná koláž by se vám mohla hodit v každé situaci... Najdete v ní potřebnou nálož informací. Pomůže při náhodném vstupu do chrámu během slavnostních velikonočních dní, zrovna tak jako při radách malému klukovi, který se chystá otloukat poprvé písťalku. Obliba téhle knížky po deseti letech neklesla, a tak jsme v reedici připravili nový mix Velikonoc – těch včerejška i dneška.

At jsou ty další opravdu veselé...

M. Z.

